

LO GERONÉS

PERIÓDICH DE AVISOS Y NOTICIES

PORTA-VEU DEL «CENTRE CATALANISTA DE GERONA Y SA COMARCA»

PREU DE SUSCRIPCIÓ

Gerona.	1 pesseta trimestre	id.	id.
Fora.	1'25 id.	id.	id.
Estranger.	1'50 id.	id.	id.

Un número 10 céntims

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ

Rambla Libertat, 31

ANUNCIS Y COMUNICATS

Preus convencionals

De tots los llibres, folletos, etc., que 's remetin a la Redacció, se 'n donara compte en lo Setmanari.

Any 5.^{nt}

Dissapte 28 de Octubre de 1898

Núm. 235.

NOVES TENDENCIES

Imprés ja 'l darrer nombre de Lo GERONÉS, rebém la copia de la carta dirigida pel general Polavieja a En Lluys Domenech y Montaner, ab la cabecera escrita per nostre estimat amich y company de causa. Publicarla avuy que tots los diaris l' han portada y que tothom l' ha llegida, seria fora d' oportunitat, però interessa pendren nota pera afegirla a les altres manifestacions descentralisadores, a les tendencies encaminament autonomistes que al present axequen lo cap en tots los indrets de la Peninsula.

D' aquestes manifestacions, d' aquestas tendencies, nosaltres autonomistes radicals y convensuts ne tenim gran satisfacció, y més ne tindriem si no s' hagués necessitat que Espanya caygués al últim extrém de la derrota, de la ruina y de la vergonya pera que desde 'l Centre les prenguessen en compte y 'n fessin cas.

Sia com sia, la onada creix y avansa y se mostra ab prou empenya pera amenassar y fer trontollar l' edifici edificat axecat pel centralisme sobre la desdiguada Espanya, edifici que les darrereres guerres han quedat deixant al descobert la seva carcanada porrida desde 'ls fonaments fins al cim de tot.

Del edifici axecat pel centralisme no queda quasi res aprofitable. Axó es lo primer y lo principal que han de tenir en compte los que 's proposin regenerar Espanya, se diguin Polavieja, se diguin qualsevol altre nom. Ab materials dolents y corcats no seria possible axecar cap construcció durable y sólida.

Los vells partits són morts y desacreditats están en la conciencia del pays, y 'ls seus prohombres no inspiren ni merexen la confiança de ningú. A més, los qui governant de conformitat al seu criteri y a les seves conviccions, no han sigut aptes ni tan sols pera mantenir la honra y la dignitat d' Espanya, dexantla caure defallida al peus de sos enemics de fora després d' haverli xuclat la sanch y 'ls diners; menos aptes serian pera dirigir-la pel camí de la regeneració tenint d' acomodar lo seu criteri y la seva conducta a uns principis, a uns procediments, dels que sempre han abominat y que no tenen cap arrel en son cor. Quedin, donchs, com trastos inservibles, que ab prou feines son bons pera tirar al foc.

Si ab ells, si ab elements d' ells procedents se tracta d' emprendre la regeneració d' Espanya, es inútil l' intent. Ni ab descentralisació ni sense, ni ab autonomia regional ni sense ella, conseguiria Espanya sacarse del llot corromput ahont l' han volcada.

Perxó nosaltres, los catalanistes, nos hem de prenent contra 'l perill de que ningú tracti de malograr la virtualitat dels nostres principis, mixtificantlos en la practica y desacreditantlos, que tal succhiria si 'ls abandonessim en mans de gent que no ha donat probes de dots de govern, que no han estat afortunats en la direcció dels interessos públichs, y que en ells no creuen ni confian.

Al qui mostre bona fè, voluntat decidida d' emprendre les noves vies obertes al pervindre de Espanya, al qui comenci per arreconar los trastos vells y tirarlos al foc, destruhint fins l' arrel més petita dels organismes polítics que artificiosament havien extés fins als més apartats recons de la peninsula, a aquell seguirá la nostre simpatia y 'l nostre desinteressat concurs, tant majors com més fermament avansi pel camí de les reivindicacions formulades en lo nostre programa. Al qui 's quedi al principi del camí, al qui transigui ab los vells prejudicis y ab los personatges mes importants sortints de les banderies polítics qu' han prosperat sobre la ruina y la honra del país, al qui ab ells pretenga revifar aquest altre volta, en que sia afectant enmatllevar ó apropiarse poch ó molts dels nostres principis, a n' aquest ni simpatia ni concurs, guerra franca y enérgica com al major de sos enemics, com al més perjudicial dels nostres contraris.

Nosaltres tenim fé en los principis que professem, tenim confiança plena en los resultats de la seva recte aplicació; perxó 'ns mostrem gelosos de que ningú 'ls malmeni per ineptia ó per mala voluntat, perxó hem de treballar pera que axís no succhesca, perxó hem de mantenir sempre arborada la nostra bandera y no confiarla a mans extranyes ni enemigues.

Ab ella ben enlayre, aplaudim y alentem als qui a nosaltres s' acostin, y prestém, sense móurens de nostres fites, tot lo concurs que pugam als qui de bona fè y ab recte intenció vulguin emprendre lo meteix camí que 'ls catalanistes fa temps seguim.

J. B. y S.

LA PASTORAL DEL SR. BISBE

Essent lo nostre propósit publicar traduhida en Lo GERONÉS la Pastoral que 'l nostre Illtm. Prelat acaba de dirigir a sos diocessans, nos concretarém avuy a fer sobre la metexa algunes poques reflexions.

Es la primera, que estant destinada exclusivament a combatre 'l vici del joch per desgracia molt extés en la nostre Comarca, tals deuen esser los estragos d' aquest vici, tant lo que pública y descaradament se deu jugar en la actualitat, y de tal manera deuen fer los ulls grossos, si no cosa pitjor, los encarregats d' impedirho; que 'l venerable senyor Bisbe, després de molts anys de regir ab zel la Diócesis, s' ha cregut en la necessitat de cridar la atenció dels faels sobre la seva perversitat y les seves conseqüencies, y de recordar a qui toca lo cumpliment de les seves obligacions y lo que d' ells exigexen les lleys divines y humanes; no en forma conminatoria, sinó en aquella forma enérgica en lo fons pero amorosa y persuasiva, que tant be escua a les autoritats, com la seva, d' ordre moral y relligiós.

Es la segona, la ocasió en que s' ha publicat la Pastoral, quan están a punt de comensar les fires de Gerona, en quina época es fama acreditada que 'l vici del joch campa pels seus respectes, a ciencia y conciencia, quan menos, dels obligats a fer cumplir les lleys, y quan en conseqüencia es major lo perill per tothom de caure en la temptació; los uns per l' afany d' una ganancia problemática ab exposició del seu benestar y de la seva fortuna, y 'ls altres per la codicia d' un lucro positiu y segur, sense més exposició que la de comprometre 'l seu bon nom y la autoritat del càrrech que exercexen.

Es la tercera, la circumstancia, quasi podriem calificar de providencial; d' haver coincidit la exhortació del senyor Bisbe ab l' escàndol mogut a propósit de lo que s' assegura passava a la provincia de Cádiz, axis respecte del joch com d' altres coses més llejtes, que ha produhit pel moment la dimissió d' un Governador civil y d' un Ministre y creat un conflicte de Govern, amenassant ab la descomposició d' un partit fins fa poch governamental y ara a punt de caure entre un munt de corrupció y de porqueria, y conseguint lo que no havien sigut prou per alcansar totes les calamitats que la guerra y la derrota han acumulat sobre d' Espanya.

Si tots los que podrien divulgar prevaricacions y abusos tinguessin la enteresa y 'ls elements d' atach qu' ha tingut en aquesta ocasió lo denunciador del cas de Cádiz, y, sobretot, poguessen comptar ab la metexa immunitat y ab tanta influencia com ell, de segur que no passarien moltes de les coses que a Espanya passen, y que 'l nostre Il·lustríssim senyor Bisbe no s' hauria vist en lo cas de dirigir a sos diocessans la Pastoral que 'ls hi ha dirigit.

Y.

Noticies

Oficials

AJUNTAMENT. Sessió del 19 Octubre. — (2.ª convocatoria) — Reunits 5 concejals baix la presidencia del arcalde Sr. Boxa, prengueren los següents acorts, després d' aprobar la acta de la anterior:

Aprobar las bases exposadas pel Sr. Alcalde baix las quinas deu firmarse lo contracte del Ajuntament ab la casa Planas Flaquer y C.^a pel servey del alumbrat públich y son los següents: Lo concert se feria baix la base del plech de condicions aprovat en 18 de Dezembre de 1893, ab les modificacions següents: 1.ª Reduir a 20 anys la duració del contracte que 's fixava en 23.

2.ª Aumentar lo total del alumbrat que 's fixava en 450 lámparas de 20 bujías y 16 d' arch voltaich de 600 bujías, ab 50 lámparas més incandescents ó be d' arch voltaich, ó ab 25 de las primeras y 2 de les segonas, a elecció de la Alcaldía.

3.ª Reduir a 19.500 pessetes anyals las 20.000 que 's fixan en la condició décima com a preu del gastos d' instalació, conservació, suministro y entretenimiento.

Aprobar comptes per valor de 2,364'34 pessetas. Nomenar una comissió composta del Sr. Boxa y y Gumbau y Sr. Secretari, porque passi a Madrid per tenir que veurers lo recurs de casació en lo plet del Ajuntament y La Aurora.

Excitar lo cel de la Comissió central a fi de estudiar la reforma del servey de llimpia y cotxes fúnebres.

Sessió del dia 26 d' Octubre. — (2.ª convocatoria). — Se celebrá baix la presidencia del tinent d' arcalde Sr. Plá, ab assistencia de 4 concejals, prengueren los següents acorts:

Aprobar la acta de la anterior. Id. la distribució de fondos pel mes de Novembre quin total es de 11,636'44 pessetes.

Se concedí permis d' obres a D.ª Ernesta Sellas, D. Cristófol Grober y D. Aleix Llorens.

S' acordá passar a informació de la Comissió d' Hisenda una instancia de D. Juli Lavorny;

y s' acordá posar estores a algunes dependencies de la Audiencia.

Ab motiu de la celebració de les fires de la nostre ciutat hem retardat la publicació del present número, donantli un carácter quasi exclusivament literari.

— Ab lo titol de *Brots de Romani* y ab un prólech d' En Artur Masriera, s' ha publicat a Barcelona un volum de poesies degudes a la inspiració del jove Francisco Mirabent y Soler. Son dignes d' esser llegides y 'l volum está molt ben imprés y presentat.

— Ha sigut declarat cessant del càrrech d' advocat d' Hisenda qu' interinament desempenyava, nostre bon amich En Joan Vinyas y Comas. No falta qui atribueix lo fet a no mostrarse dit senyor lo complacent qu' algú hauria desitjat respecte de certs y determinats assumptios. Hi ha gent que de tota herba fa feix. Qui ho enten, qui no ho enten: nosaltres no 'ns creyém en lo cas d' haverli de donar lo pésam.

— Ha rebut lo grau de llicenciat en la Facultat de Dret en la Universitat de Barcelona nostre amich D. Alfons Verray y Vallés. Lo felicitem.

— A Verges ha quedat constituïda una nova agrupació catalanista adherida a la «Unió» y composta de més d' una trentena de socis.

La Junta nombrada es la següent: President, Joaquim Vicarella; Vicepresident, Nareís Albert; Tresorer, Joan Saguier; Secretari, Enrich Amer, y Vocals, Miquel Teixidor, Pere Batlle y Miquel Amer.

— L' Ajuntament de Figueras, en una de sas últimas sessions, va acordar per unanimitat adherirse als acorts de la Diputació provincial de Barcelona y demés entitats y corporacions de las quatre provincias catalanas reclamant pera Catalunya la més àmplia autonomia econòmic-administrativa.

— Hem rebut la obra *Higiene razonada de la boca*, per D. Joseph Bonquet. Agraïm lo envió y un altre dia 'n parlarém.

— Sembla que están en vías d' arreglo ab la Hisenda los duenyos de carruatges de Figueras, que s' havian declarat en vaga. per la enormitat dels pagos y recàrrechs que se 'ls imposavan.

— L' Hisenda tracta d' exigir als habitants de la Vall d' Arán, l' import de tot lo paper sellat qu' han dexat d' usar en virtud del privilegi que respecte aquest particular havian disfrutat fins ara. Sempre l' Estat espanyol tant just, tant considerat, y tant zelós del be dels seus súbdits! Al Vall d' Arán ab prou feines desde Espanya si s' hi pot anar ab matxo; de beneficis de pertanyer a l' Estat espanyol no 'n conexen cap: pero aquest no se 'n oblidá gens ni mica quan se tracta de trauren quartos, siga a tort, siga a dret. Axó no es administrar, es senzillament escorxar.

— Hem rebut lo patriòtic discurs en vers que llegí en lo Certamen literari d' Olot d'enguany son president En Francesch Matheu y Fornells, y que recomaném a nostres llegidors.

— Lo dia 5 del próxim Novembre s' obrirá un curs de Taquigrafia, a las 7 del vespre, en lo «Col·legi Mercantil» de l' estimat amich D. J. Delmau, estantne encarregat lo professor, y consoci nostre, Sr. Roca y Auguet.

SECCIÓ LITERÀRIA

ALTRE COP TOROS

Es el segon cop que Girona celebra — las ferias y fiestas en honor de San Narciso — ab dugues Corridas de Toros, Corridas Reales, ço es, ab tots els refinaments propis de tant frut y brutal espectacle.

Hem sentit referir un cas de degeneració d' un criminal, que gosava, contemplant els moviments convulsius de les sexes víctimes agonitzants. Entre aixó y el disfrutar contemplant ab fruició, com una fera plena de rabia corria d' una banda a l' altre lluytant impotent contra aquelles altres feres de forma humana que la marteritzen y aplaudir frenèticament quan aquestes la punxan ab les banderilles ó ab la vara y veure ab goig botre enlayre, d' una cornada, a n' els caballs, per caure en terra ab les tripes fora y cridar entusiasmats, més víctimes — ¡ más caballos ! ¡ más caballos !, no hi ha certament altre diferència que un pas més ó menys cap a la degeneració de sentiments.

(Tant en lo que s' refereix a bons sentiments com ab lo que a sentiment artístich diu ordre). Perque nosaltres no hi sabem veure art, en la manera més ó menys salvatge de marteritzar, ferir y matar a una fera: totes son, a nostre entendre, brutals, y com a brutals, repulsives, y com a repulsives, anti-artístiques.

Aquesta diversió (!) acusa, segons nosaltres, un gran rebaixament moral en els pobles ahont hi es arrelada. Cal donchs preguntar-se: ¿ El fet de repetir-se a Girona les corridas de toros, pot apreciarse com a sintoma d' embutiment del poble Gironí? El verdader degenerat, el verdader cinich, és el verdader amateur. Donchs bé: ¿ existeix aquest a Girona? Indaguémho. Esbriném quines foren les causes que portaren a la gent a la plaza de toros durant les fires prop-passades.

Primerament, era un espectacle nou y es clar — la tafania — hi feu un gran paper. Molla gent hi anà no més que « per saber qué es », no més « per dir que un hom ho ha vist »; aixó principalment les dones, que naturalment son més curioses, y cedint a l' esprit de curiositat anaren a la plaza, tirant-se a la esquena tot alló de l' immoralitat.

Altres hi feren cap, cedint al pes d' aquestes ó consemblants rahons: « ¡ Mí arà! qué diria la gent si nosaltres no hi anavam? » « Poteser se pensarian que no podém gastar. » « ¿ Ahont portariam els forasters? » « ¿ Qué fariam si no tota la tarde? » « Tothom hi va... » etc.

Molts joves hi anaren per ganés d' expansionarse, de cridar, d' esbalotar — de passar la tarde fent broma. — Aqueis son els que més paper hi fan. Basta qu' un dels que passen per entesos els hi digui aixó es superior ó aixó es detestable, perque ells aplaudeixin ab entusiasme ó pitin estrepitosament. Aixó si, sempre que aplaudeixen ó xiulan ho fan estrepitosament.

Algunes senyoretets hi anaren perque s' crevan de bona fe que l' sentian y l' hi agradava el dit espectacle y fins per assistirhi se vestiren de modo edecuat, a la uzanza del país clàssico de la tauromaquia que diguessim. D' aixó ens en feu advertir un amich nostre ab qui presenciavam el desfile. — Hi encare diréu que no hi ha sang torera — ens digué, assenyalantnos un grupo de senyoretets que lluhian mantallina.

Hi, es clar — li responguérem. — Aquestes senyoretets fan veure y diuen per tot que l' hi agradan els toros del mateix modo que l' noys que fuman d' amagat dels seus pares proclamen les excelències del tabaco n' obstant y no poguer suportar la seva aspre y haver de tancar els ulls cent cops per no poguer resistir la cuhissó del fum. Aquesta diversió salvatge repugna a n' els seus sentiments y a la seva educació. No l' hi agradan els toros, per més que ho diguin, y en aquell moment vaig apretar lo bras del meu amich perque s' ficés en lo que deven unes noyes que passavan aprop de nosaltres. Una d' elles, que per cert duya mantallina a lo chulo, deya: que s' havia tingut de tancar la cara cada cop que l' espasa se preparava per matar al toro. Les altres asseguravan que tant sols havian vist el començament perque « alló dels caballs » els hi havia fet fastich. Aixó es, en el moment de gran emoció, d' art sublim (segons la gent de verdadera sang de toro, dich, torera) a aquella senyoreta, que feya gala de la seva afició l'ls toros, els seus sentiments cristians li obligaren a taparse la cara: alló, la essencia del art repugnava a ne l' seu gust.

Altres, en fi, hi anaren per verdadera afició al espectacle; mes cal fer constar de passada, que aquestos foren contadíssims, y encare, molts d' ells, per no dir tots, havian adquirit llur afició en la terra ahont la tauromaquia hi es indigena ó poch menos, y també cal descontar d' aquestos, a aquells que s' diuen aficionats per parlarne sempre a fi de tenir ocasió de dir qu' han estat a Madrid y a Sevilla, que son amichs del Guerra y que se saludan ab en Mazanlini y que han begut en una mateixa copa (y aixó, per més que sigui una potqueria) ho diuen danise molt de to), ab l' Espartero, etc..., que aquels no n' son, encare que s' hi acostin molt, de verdaders amateurs (presa aquesta paraula en

la significació que al comens del present escrit l' hi hem donat). A uns y altres se l'ls coneix perque no parlan ni entenen d' altre cosa y parlan sempre en castellà ó municipal, segons sa procedència.

No existeix, donchs, a nostre entendre, el verdader amateur en nostre poble: més, dada la freqüencia, massa per desgracia, ab que s' repeteixen aquets espectacles, pot arribar dia en que nostres sentiments eslliguin al mateix nivell que l'ls d' aquella gent. Per aixó la detestém nosaltres aquesta diversió extranya a nostre poble. Per aixó la combatém y combatérem sempre y a tot hora y de tota manera:

Y si algu ens diu que no son justes nostres observacions y qu' existeixen a Girona els verdaders amateurs, li citaré l' opinió que dels públichs catalans, en general, han format la gent de la terra clàssica de la tauromaquia. L' han feta popular la seva sentència: « Ustédes no entienden. No tienen sangre torera. » No, no n' tenen gracies a Deu; la sang torera no s' hi cria en nostra terra. Se pot ben profetisa qu' en terra catalana, no passará may lo que no fa pas gayre passá a Vicalvaro, poble situat a 7 kilometres del cervell d' Espanya, ahont tingué lloch una correguda de toros quin resultat fou l' entrada de 36 ferits al hospital y no obstant la corridas acaba. No, l'ls catalans no som susceptibles de tenir tanta sang torera.

Ah! A nosaltres ens dol molt veure com se celebren en nostre terra aquets espectacles, y ns dol, perque la gent del mon civilisat, ens ha de suposar aquesta sang torera de la que per afortunadament n' estém exempts, y han per força de confondre Catalunya ab Espanya. Y també ns dol perque ns causa greu sentiment veure com diversions exótiques y brutals van prenent el puesto y arreconan a altres genuinament catalanes, que no tenen res d' immorals y son bon xich més artístiques qu' EL ESPECTACULO NACIONAL.

ALRONS ALSINA PUJOL.

PARAULES DEL COR

No ho sé si tu m' estimas, jo si que t' estimo y es voluntat d' amor lo que per tu sento: havente vist una vegada no podia sentir altre cosa. He sentit per tu aquest desitj inesplícable que es inherent a totes les ànimes, el desitj de cercarne una altre de pariona de la nostra com se cercan els aucells crehuant l' espay, com se cercan flors y papellones, com se cercan els uns als altres tots els sers existents per aparellarse y una volta units tots de dos en dos entonan l' himne sant qu' arreu palpita, a la emoció dolosa, eix de tots els mons que giran en l' eter guiats per la poderosa mà del Ser Suprem: l' himne al amor.

Y havia d' estimarte, havia d' adorarte, perque al veure't vaig recordarme qu' aquella dona santa, que m' dugué en ses entranyes, la primera que posà sos llavis sobre mon front donatme l' nom dolsíssim de fill y m' ensenyà a creure en Deu y m' parlà de la Gloria y de àngels qu' a voliors enrondan a Qui l'ls creà a un fiat de sos omnipotents llavis, àngels de rosada cara, arrullada cabellera d' or, ulls com els estels que n' nit serena brillan, y vaig recordarho, estimada meva, perque végent ta cara hermosa encadrada pels rulls de tos cabells, vaig pensar que serian aixis, tal com els tú els àngels de qui m' parlava la mare.

Escolta, amor, he pensat moltes vegades: — qu' hermós fora fer el meu camí sobre la terra junt ab ella, ab ella qu' es un dels àngels de quins me parlà la mare! Semblaria que tinc el Cel avans d' assolirlo puig al meu voltant tot serian roses que fins si alguna volta en la lluyta per la vida retut de la fatiga rodolés montanya avall, al trobar mes mirades sos ulls hermosos naixerian en mi noves forces para anar amunt, ardit y coratjós, cantant l' himne al amor ab música de besos.

NARCÍS DE FONTANILLES.

REGUIT D' AMOR

Ma vida es una albarda, tot ella alba d' amor, pressentiments la bressan del dia mes herms, d' un jorn tot ell ventura, d' un jorn tot plé de goig, en que ella m' va aparéixer fonent com radiant sol, les ombres que m' envoltan y llur trista frelor, complintme l' mon d' aromas y al pas tirantme flors y fent que l' cor refleix més dols que un rossinyol. Ma vida es una albarda hont brilla are tant sols l' estel de l' esperança, l' estel bell del nou jorn que de remors y d' ansias, sospirs, in-completes feor, que s' deixondeix y canta cridant que surti l' sol d' aquella hermosa cara, que vinga, mon amor.

ARTUR GIRBAL BALANDRU.

RECORT

Asseguts darrera l'ls vidres del balcó, passarem gran part d' aquella tarde sens dirnos paraula; mes, si nostres boques callavan, no per aixó l'ls ulls estavan en boga.

Yo la contemplava ab tristesa y m' pareixia impossible que ella, tan bona y tan hermosa, tingués de morir en la flor de sa joventut; pro ab dolor havia de convencem de la realitat, y malgrat no volguerho, tenia de regoneixer que aquella preciosa vida s' anava extinguint apoch apoch, a causa de terrible malaltia.

Lo doctor no havia dit moltes vegades: — No hi ha esperança; s' acostja sa última hora — y a cada moment me semblava que anava a morir-se. Ella de tant en tant me mirava, y com si endevinés mos pensaments, movia son cap y de sos esgroguehits llavis s' escapava una rialleta plena de tristor, tot mirant al cel ab sos ulls esmortuhits.

De prompte, ab veu quasi imperceptible me digué: — ¿ Y si jo m' moris, te recordarias de mi? — Parat, fret me deixá aquella pregunta, contestantli ab tremolosa veu: — Te juro recordarmen eternament. Allavors, una llàgrima, poser d' agraument, vegí escaparse de sos ulls, que redolant per sa cara caygué sobre un ramell de violes que demont de son pit portava. Ab interés observí com aquella gola d' aygua retornava a la vida les floretes mitx mortes per lo temps que feya que éran trencades, y per un moment vaig arribar a creure que mon plor li podta allargar sa existencia. — ¿ Lo vols? — me digué, al veure que tenia ma vista fixada al ramell: — Sí, vaig contestarli. Lo separà de son pit, l' acostja a sos llavis y estampantli un ardorós bes me l' donà, diguentme: — Guárdal com a recort meu, y si un jorn de mi te olvidas, que ell te recordi los dies felissos que junts havém passat. Li agafí y acostantlo a ma boca vaig besar l'ls mateixes flors que ella ab sos llavis havia tocat.

Pochs dies després morí. Deu la volgué al cel, apesar de mos prechs, y d' ella sols me quedá lo recort de ditxosos dies passats a son costat, y les violetes, regades ab ses últimes llàgrimes, que guardo com una reliquia.

FREDERICH GIGRCOS Y GASPÀR.

FRAGMENT

Aquesta nit he somiat qu' eras meva, ben meva. Ja véus quin impossible! Donchs lo restant del sómit encara ho era més.

Peste! l' carrech que tu havias deixat d' ésser eoqueta, renunciant al joch, que déus trobar molt divertit, de donar un xiquet d' esperança a cada un dels galans que t' rondan. ¿ Qué dius?... qu' aixó no es veritat?... que t' julio malament?... Y hé!: ja n' parlarém un altre dia d' aixó... Avuy que m' vaga, deixam gosar contante l'ls instants diu-xosos que m' has fet passar. No, no protestis dona: si ja t' crech; si només de mirarme com me miras ja desvanixes tots els meus dubtes; si n' tinc necessitat de créure... ¿ Per qué ploras ara?... Per lo qu' he dit?... No ho véus que me n' desdeixo?... Aném, aixugat els ulls!... Aparta las temptacions que m' assallan, que no las vuy taçar ab un petó furtiu a tas satinadas galtonas... ¿ Ah dolenta! ja rius? Aixis m' agrada!... Però no, no riguis tampoch, que m' tornan a venir els mals intents... y ara si que no m' torbaria pas a las gallas sinó qu' aniria ben dret a la banca... Ab aixó, posat seria y torném al meu sómit.

Era un palau fantástich, carregat d' or y pedreria... ¿ Sabs els palaus encantats de las llegendas? Donchs figurat que hi havia molta més riquesa, molta més hermosura en aquell. Estava situat al cim d' un penyal altíssim, hont s' estrellavan furientas las onas de la mar, que s' extenia desde sas plantas de granet fins a perdres al lluny, fermant una plana sense horitzons, puix se confonia ab el cel. A la banda oposada s' escampavan inmensos jardins y parechs frondosos... però quins parechs y quins jardins! Allà tot era grandios: els rosers formavan boscos; els camps de lliris arribavan fins a perdua de vista, y las violas y els clavells, el lilá y la ginesta, baixavan en gegantinas garlandas sospesas d' abets tan alts, que semblavan tocar al cel ab llur refinada punta... No sé com explicartela la grandesa que en tot s' admirava; no hi ha paraulas que n' donguin una idea d' aquellas montanyas colossals, formadas de diamants enlhubenadors, de perlas y topacis, entre quins junts s' arrapavan lliurement, substituhint al roure y a l' alzina, gegants magnolis y atmelliers tot l' any rublerts de flors, qu' embaumavan l' ayre, ab ajuda dels pensaments que s' escampavan com hermosa catifa al peu mateix de las rocas.

En fi: imaginat las més grans creacions que puga forjar la més exaltada fantasia y tindrás toltjust una lleugera ombra d' aquells paratges encantats, que no s' comunicavan ab el mon sinó per una porteta retxada. Tot lo demés estava cubit de murs, hont s' enfilavan en comptes d' hebras y de malvas, las més exquisidas flors.

Y tot alló era nostre; y allí passavam las horas, essent d' un amor inmens y d' una eterna y dolça primavera, tan bé ns hi trovavam, que fins hem agafat la clau de la retxeta que donava al mon y l' hem llessada al mar...

...delicia! Esser l' un de l' altre per complert, viure
 ...ant, ferne de dugas una existeucia sola!...
 ...Que has dit?... que tú may las somías aquestas
 ...macas? ¡Beneyta sigas!... Però... però que?
 ...n desdeixes?... Ah, ja: ho trobas molt bonich... però
 ...sembla que resultaria aburrert... ¡Es clar! sí, no hi pen-
 ...com que allà no podrias jugar sino ab un galán!...
 ...perdona!... no volia pas dirho... ¿Sents?... ¿Fà que
 ...que m' estimas?... ¡Ja ho crech, ja!... ¡Si els més her-
 ...més... més...
 Tornanhi ab el somit.

JOSEPH MORATO Y GRAU.

A UNA PUBILLA

M' han dit que vindrás a fira
 y jo m' he tot alegrat,
 y he corregut á contarho,
 y tottom se n' ha enterat.
 Los amichs m' han dit: — ¿Es guapa?
 y he respost: — Encare més.
 Féntime l'ullet les comares
 me preguntan: — ¿Té dinés?
 Totes son més tafaneres!
 ey, però no n' fassis cas,
 es que parlant de pubilles
 pensan ab son bordegás.
 Jo ni ho miro si la bossa,
 es un dir, ferá bon só.
 Res, m' agrada l' nom que t' donan,
 ¡si es tan bonich!... donchs perxó:
 Y perque, filla primera
 y no tenint cap germá,
 necessitas companyia
 que t' porti arreu de la má.
 Com tinch bon cor t' asseguro
 que t' vull fé exa caritat;
 una obra que Deu premia
 si s' fa humilment, de bon grat.
 ¿Ho vols?... Correrém la fira
 d' un cantó al altre cantó,
 y si l'ls meus amichs m' envejan
 y les comares, melló.
 Jo voldria que ns vejessen
 á dintre cal argenté...
 En mitx d' anells y arrecades
 ¡un ha d' estachi més be!

P. ROCA Y JORDA.

A principis del segle

Avuy que, més que may, devém enmirallarnos en lo pa-
 ...atendre al pervindre y surtir del millor modo po-
 ...de la espantosa crisis á que ns ha conduhit lo quíxo-
 ...isme d' un poble; avuy que, per una dissort inmensa, hem
 ...tots els revessos de la més terrible de las calamitats,
 ...es la guerra, y, estem palpant ab tots horrors las tris-
 ...consequéncias que porta sempre al derrera seu la derro-
 ...ta; avuy que, després d' haver sacrificat bestialment tantas
 ...vidas malsaguanayadas y d' haver llensat, á l' envá y á la
 ...loja, tant d' or, qu' are ns manca, per un patriotisme ce-
 ...y estúpil, ns trobém dessangrats y pobres escarnits de
 ...lo mon; avuy que, tal volta ha mort pera sempre l' fic-
 ...iei esperit nacional unitari d' aquest Estat qu' es un cala-
 ...bosso de pobles, y qu' estém desgraciadament abocats al
 ...precipici sens fondo de la pérdició, avuy, convé recordar lo
 ...que feren aquells héroes de Girona de l' any 1809, qu' allí
 ...hi trobarem, en l' heroisme dels gironins de principis del
 ...segle, l' esperit regional que necessitem al acabarse l' ma-
 ...teix segle l'ls gironins y tots l'ls catalans d' are pera regene-
 ...rarnos y pera salvar á nostra Pátria de la desesperada si-
 ...tuació á que ns l' han duta, desde fora, sens escoltar sas
 ...justas protestas.

Mes al recordar l' heroicitat y la bravesa de tota la ciu-
 ...tat en massa, al mateix temps qu' enaltim son alt exemple,
 ...saludemlo á n' aquell poble qu' abatut y encadenat, poch
 ...aus, per la tiranía del absolutisme y del centralisme, un
 ...cop rompudas aquestas pesantas cadenas, s' aixeca com
 ...un sol home devant d' una dominació extranya y lluyta fins
 ...a la mort pera sa llibertat y sa independéncia.

Y al trepitjar la mateixa terra qu' ells trepitjaren y de-
 ...santaren, com reliquia santa, reganlla ab sang, y al con-
 ...templar l'ls murs ahont moriren, y las superbas runas de sos
 ...castells y torres, qu' es conservan com sagell etern que tes-
 ...timonia tanta proesa, descubrimnos tots respetuosament en
 ...sa memoria, aquestos dias en los que Girona, orgullosa de
 ...sus fills, celebra sas festas y s' honra recordant ab goig la
 ...plana més brillant de sa preuhada historia.

Bé s' hs mereix, al menys, tanta abnegació y tant de
 ...sacrifici, portat á cap per los intrépits defensors de Girona,
 ...en lo seli que constitueix lo fet culminant de la guerra de
 ...la independéncia á Catalunya, y que cal fer notar, especial-
 ...ment, per lo crítich del moment present de nostra historia,
 ...en favor de las ideas autonómicas que ab tanta justicia de-
 ...fensem, perque «aquesta lluyta, diu un historiador modern,
 ...significa pera Catalunya lo primer jorn de son camí cap á
 ...las reivindicacions, manifestant son esperit d' independen-
 ...cia, quan ab sa Junta Superior y ab sos Congressos afirma
 ...sa personalitat y la voluntat de posar en vigor las lliber-
 ...tades antigas.»

Y es que no havia mort Catalunya com á Nació, mal-
 ...grat tots els despotismes y la opressió de la forsa de las im-
 ...posicions extranyas. Encar mantenía viu l' esperit de res-
 ...tauració regional, tant combatut desde l' dia de la pérdua
 ...de las llibertats catalanas, com ho mostrá desde l' principi
 ...de la guerra. Y si bé, després d' aquell terratrémol que des-
 ...perlá l' esperit nacional més ó menys esmortuít dels dife-
 ...rents pobles espanyols, s' imposá, vencent á las tendencias
 ...federativas, la Constitució unitaria de Cádiz, aquell fort sa-
 ...cudiment fou un hé gran pera la nostra idea ja que las mo-
 ...dernas corrents nacionalistas, que sobre tot á Catalunya no
 ...s poden deturar, d' allí arrencan.

Per aixó, avuy que s' tractan de curar els grans mals
 ...del centralisme, donchs la nau del Estat espanyol sembla
 ...que s' esfonsa després de las grans desfetas que l' han mal-
 ...mesa, y l'ls patrioters, causants de tot, que tant malament
 ...l' han dirigida, faltats d' enteniment y plens de cinisme, la
 ...volen regenerar ab discursos plens de vent y buyts de senti-
 ...lit comú, nosaltres que ns preocupém verament de la sort
 ...de Catalunya, si la volém realzar allunyant las causas ex-
 ...ternas del mal que patim, hem de mirar enrera illuminant-
 ...nos en los nostres passats de principis del segle pera anar
 ...endevant y fora, portant á cap lo qu' ab son alt exemple
 ...tant gloriosament comensaren, no parant hasta l' definitiu
 ...triomf, qu' á passos de gegant s' acosta, de la llibertat de
 ...la Nacionalitat catalana.

R. ROCA Y AUGUET.

Girona 22 Octubre 98.

L' ENTERRO DE L' AVIA

Trepitjant el sol fangós,
 deixant ses pejes marcades,
 el vell rector del poblet
 y son escolá acompanyan
 un enterro. En un bayart
 dos fossers duhen la caixa
 cuberta ab roba de dol
 hont si veu llarga creu blanca;
 sempre en mitj de les tristors
 la creu sos brassos aixampla! —
 Al derrera dels fossers
 hi va molt poca gentada:
 alguns amichs y parents
 que segueixen ab plausancia,
 els uns, tot baixet parlant
 de la morta ó de... la anyada;
 els altres, muts, pensatius,
 pro sens plorar una llágrima...
 Deu meu, quin quadro d' hivern!
 tot es fret: la gent y l' airo.

Y l' escolá va marxant
 la creu enlayre portant;
 el sacerdot ab plausancia
 el cant tétich va entonant
 y á n' el humil cementiri
 l' enterro se va acostant.

Al ésse al lloch benehit
 quant el sacerdot ha dit
 les oracions postrimeres,
 mostrant el rostre afligit,
 dels parents de la difunta
 els amichs s' han despedit.

Y després marxa la gent
 procurant guardars del vent
 que ab sa fredor les carns talla,
 y blanchs y quiets lentament
 els borrellons de neu cauhen
 y en el fanch se van fonent,
 com el recort dels que foren,
 dels vius en el pensament.

FRANCISCO VIVER.

Agost de 1898.

ASSOCIACIÓ LITERARIA DE GERONA

CERTÁMEN DE 1898

FALLO DEL JURAT CALIFICADOR

- Premi d' una porcelana de Sevres titulada "La Aurora,,
 donatiu de S. M. la Reina Regent (Q. D. G.) — Lo CANT DE LA
 TERRA, núm. 94.
- Primer accésit. — DE NIT. — Poema-ídili. — Lema: *Los in-
 visibles átomos del aire etc.*, núm. 98.
- Segon accésit. — NATURA. — Lema: *Felix qui potuit rerum
 cognoscere causas!* — Virgili. Georgicas, núm. 122.
- Premi d' una pluma de plata, ofrena del M. I. Sr. Governador
 que fou de la provincia D. Andreu García de la Serna. — Lo MAL
 REMENSA. — Romans históric tradicional, núm. 76.
- Premi d' un grupo alegóric del teléfono, que dedicá l' Ex-
 celentíssim Sr. Governador militar que fou de Gerona, General de
 Divisió C. El Comte de Mayorga, en nom de sa esposa la Excma
 Comtessa de Mayorga. — INFLUENCIA DEL TELEFONO EN EL PORVE-
 NTE. — Lema: *Dios sobre todo*, núm. 136.
- Premi d' un objecte d' art, que ofereix la Excma. Diputació
 provincial. — No s' adjudica.
- Accésit. — LA BRIBALLA D' EN BOQUICA. — Romans históric.
 — Lema: *Bandoleros y criminales, no mis son fills de la forca*, núme-
 ro 131.
- Premi d' un gran vas de cristall de Bohemia, ofrena del Ex-
 celentíssim Sr. Comte de Serra y Sant-Isle, Marqués de Robert,
 ex-Senador del Regne. — Lo PARLAMENT DE CASP. — Lema: *Pa-
 tris*, núm. 85.
- Premi d' una escribania de cristall ab safata y armaduras d'
 alumini compost, donatin del Excm. Sr. Marqués del Basto ex-
 Senador del Regne per aquesta provincia. — No s' adjudica.

- Primer accésit. — SANT NARCÍS, núm. 90.
 - Segon accésit. — A SANT NARCÍS PATRÓ DE GERONA. — Lema:
Bisbe y mártir, núm. 80.
 - Premi d' un objecte d' art, que ofereix l' Excm. Sr. D. Anton
 Comyn Diputat á Corts. — BREVE HISTORIA DEL CASTILLO DE HOS-
 TALRICH. — Lema: *Si conezco que aquest Castell é terra sian bens
 per la honor del Principat proveheu hi, car molt vos hi vá.* — Gerar
 de Tallada, núm. 50.
 - Premi d' un objecte d' art, que ofereix la Societat «Casino
 Gerundense» d' esta Ciutat. — DE INTERÉS SUMO ES EL ESTUDIAR
 Y CONOCER LOS PROGRESOS Y LA SUCESION DE LAS OBRAS DE AR-
 TE, PORQUE REVELAN SU ÍNTIMO ENLACE CON LA RELIGIÓN, LA FI-
 LOSOFÍA Y LAS COSTUMBRES SEÑALANDO EL CAMINO SEGUIDO POR
 EL ALMA Y LA IMAGINACIÓN DEL HOMBRE, núm. 124.
 - Premi d' una cigarrera de ferro niellada d' or, que ofereix
 la Associació Literaria. — BOYRA Y SOL. — Idili poemátich, núm. 36.
 - Primer accésit. — A TRAVÉS DE LA VIDA. — Lema: *Palida
 mors*, núm. 46.
 - Segon accésit. — LA VIUDA DE NAIM. — Lema: *Adolescens, ti-
 bi dico, surge*. — Jesucrist, núm. 127.
 - Tercer accésit. — FONT DIVINA. — Lema: *Qui menja la mia
 Carn y beu la mia Sanch, aquest está en Mi y Yo en ell*, núm. 91.
 - Quart accésit. — LO LLEGAT DEL AVI. — Lema: *Patria*, nú-
 mero 65.
- Los altres premis han quedat deserts ó no han sigut adjudicats.
 Gerona 21 de Octubre de 1898. — Lo President, ANICET IBRÁN
 Y RIUS. — Los Vocals, AGUSTÍ MAIMIR Pbre. — BONAVENTURA RO-
 QUETA. — JOSEPH LAPORTA. — JULIO PIFERRER, Secretari.

Fires y festes de Gerona de l' any 1898

PROGRAMA

- Dia 29.** Ofici solemne en la iglesia de St. Felú. Funcions
 en lo Teatre Principal, en lo Centre Católich d' Obrers y en lo
 Centre Moral. — Ball en la Societat Las Odaliscas.
- Dia 30.** Corrida de toros. — Funcions en lo Teatre Prin-
 cipal y en lo Centre Moral. — Balls en lo Casino Gerundense y
 en la Societat Las Odaliscas.
- Dia 31.** Carreras de velocipedos. — Funció en lo Teatre
 Principal.
- Dia 1.** Certámen literari. — Funció extraordinaria en la
 Societat Las Odaliscas.
- Dia 2.** Funcions en lo Teatre Principal y en lo Centre Ca-
 tólich d' Obrers;
- Dia 3.** Funcions en lo Teatre Principal y en la Societat
 Las Odaliscas. — Concert y ball en lo Casino Gerundense. —
 Ball en Las Odaliscas.
- Dia 4.** Funcions en lo Teatre Principal y en lo Centre Mo-
 ral. — Concert y ball en lo Casino Gerundense.
- Dia 5.** Solemne funció cívich-relligiosa en la iglesia de
 Sant Felú: Oració fúnebre á cárrech del Rvt. D. Joaquim Vallés.
 — Funcions en lo Teatre Principal y en lo Centre Católich d'
 Obrers. — Concert en lo Casino Gerundense.
- Dia 6.** Funcions en lo Teatre Principal en lo Centre Moral
 y en lo Circol Católich d' Obrers. — Ball extraordinari en Las
 Odaliscas.

Musen provincial de Antigüetats y Bellas Arts de Gerona

Per acort de la Comissió provincial de Monuments his-
 ...tórics y artístichs, durant les vinentes fires lo Museu es-
 ...tará obert al públich tots los dies, desde les deu del matí
 ...fins á les quatre de la tarde.
 Gerona 26 d' Octubre de 1898. — Lo Vocal-conserva-
 ...dor, JOAQUIM BOTET Y SISÓ.

SECCIÓ COMERCIAL

Mercat de Gerona del die 15 de Octubre

Especies	Mesures	Pessetes
Blat	QUARTERA DE 80 LITRES	24'00
Mestall	"	18'00
Ordi	"	10'00
Séjol	"	19'00
Civada	"	9'00
Besses	"	17'00
Mill	"	16'00
Panís	"	12'00
Blat de moro	"	12'50
Llobíns	"	10'00
Fabes	"	14'50
Fabó	"	16'00
Fassols	"	36'00
Monjetes	"	28'00
Ous	Dotzena	1'40

SECCIÓ RELIGIOSA

Santoral

- Dimars 25. — St. Crispi St. Crispinia y St. Fruytós.
 - Dimercres 26. — St. Evarist y St. Marcia.
 - Dijous 27. — St. Vicens y Stes. Sabina y Cristeta.
 - Divendres 28. — St. Simón y St. Judas Tadeu, apóstols.
 - Dissapte 29. — **SANT NARCÍS, patró de Gerona.**
 - Diámenge 30. — Nra. Senyora del Amparo St. Claudi.
 - Dilluns 31. — St. Quinti y St. Wolfango; (dejuni).
 - Dimars 1. — **TOTS SANTS.**
 - Dimercres 2. — La Comemoració dels fets difunts; Santa
 Eustaquia.
 - Dijous 3. — St. Armengol. Los innombrables Mártirs de Za-
 ragoza.
 - Divendres 4. — St. Carles Borroméu; St. Modest.
 - Dissapte 5. — St. Zacarias y Sta. Isabel; Sta. Bertila.
 Quaranta Hores.
- Dels dies 25 al 29 en l' iglesia de l' Hospici; del 30 al 5 en
 en la de l' Hospital.

Guía del viatger en la Comarca

Amer. — Estació fèrrea. Ferrocarril de Gerona a Olot y carretera de Sta. Coloma a Olot y de Gerona a Anglés a 18 k^m. de Gerona.

Anglés. — 14 k^m. de Gerona. (Vegis lo dit referent a Amer).

Arbucias. — 36 k^m. de Gerona. Carretera de Hostalrich a Sant Hilari Sacalm.

Armentera. — 27 k^m. de Gerona. Prop la carretera de La Bisbal a Figueras.

Bagur. — 44 k^m. de Gerona. Carretera de Gerona a Palamós per La Bisbal y Tramvia de Flassá a Palamós. Camí vehinal desde Palafrugell. Població marítima.

Banyolas. — 14 k^m. de Gerona. Carretera de Gerona a Olot. Aigües sulfurosas.

Besalú. — 41 k^m. Carreteras de Gerona a Olot y de Figueras a l'última població.

Blanes. — 32 k^m. Estació en lo ferrocarril de T. B. y F. Banys de mar.

Cadaqués. — A 54 k^m. Camí vehinal desde Rosas. Banys de mar.

Caldas de Malavella. — 16 k^m. Estació en lo ferrocarril de T. a B. y F. Carretera desde Llagostera. Aigües termals. Establiment del Srs. Prats y fill. — *Vichy Catalá.* — Cotxes de abdos establiments a tots los trens.

Calonge. — 27 k^m. Carretera de Sant Feliu de Guixols a Palamós.

Camprodón. — 59 k^m. Per Vich y per Olot passant per Sant Joan de las Abadessas.

Cassá de la Selva. — 12 k^m. Estació en lo ferrocarril de Gerona a Sant Feliu de Guixols y carretera de idem.

Castell d' Aro. — 25 k^m. (Id. anterior).

Castelló d' Ampurias. — 41 k^m. Carretera de Figueras a Rosas.

Figueras. — 32 k^m. Estació ferrocarril de T. a B. y F. Carretera de Barcelona a la Frontera y limit de la carretera de Olot, La Bisbal y Rosas.

Gerona. — Fonda del Comerç, carrer de Albarreda.

Hostalrich. — 30 k^m. Estació ferrocarril de T. a B. y F. y carretera fins a Sant Hilari.

La Bisbal. — 27 k^m. Estació Tramvia Flassá a Palamós. Carreteras de Gerona, Figueras y Palamós.

La Escala. — 32 k^m. Carretera de La Bisbal a Gerona y de la estació de Sant Jordi per Verges. Banys de mar. Rubinas de Ampurias.

La Junquera. — 47 k^m. Limit en la carretera de Barcelona a Fransa. Banys de la Mercé. (Aigües sulfurosas).

La Sellera. — 16 k^m. Estació ferrocarril de Gerona a Olot, carreteras de Sta. Coloma y de Gerona a Olot.

Llagostera. — 24 k^m. Estació ferrocarril Sant Feliu de Guixols. Carreteras a id. y a Caldas de Malavella.

Llansá. — 41 k^m. Estació ferrocarril de T. a B. y F. Banys de mar.

Lloret de Mar. — 32 k^m. Carretera a la estació de Blanes, y carretera fins a Tossa.

Massanet de Cabrenys. — 54 k^m. Carretera desde Figueras.

Olot. — 48 k^m. Carreteras a Gerona, Figueras, Sant Joan las Abadessas y Sta. Coloma de Farnés.

Palafrugell. — 41 k^m. Estació Tramvia Flassá a Palamós y carretera de Gerona a Palamós.

Palamós. — 44 k^m. Estació del Tramvia de Flassá, límit de las carreteras de Sant Feliu y de Gerona.

Rosas. — 44 k^m. Carretera de Figueras. Banys de mar.

Sant Feliu de Guixols. — 36 k^m. Ferrocarril fins a Gerona: carreteras a Gerona y a Palamós. Establiment de banys de pila y oleatge.

Sant Hilari Sacalm. — 38 k^m. Carretera a la estació de Hostalrich y a Vich. Aigües acidulo-carbónicas.

Sant Pere Pescador. — 27 k^m. Carretera que surt de la estació de Sant Jordi.

Sta. Coloma de Farnés. — 20 k^m. Carretera desde la estació de Sils (T. a B. y F.) y carreteras a Gerona, Olot y Barcelona. Aigües termals.

Torroella de Montgrí. — 32 k^m. Carretera desde la estació de Verges y desde Gerona. Banys de mar al Estartit.

Tossa. — 41 k^m. Carretera desde Lloret de Mar.

Vidreras. — 34 k^m. Carretera desde la estació de Sils y carretera desde Llagostera.

Viladrau. — 50 k^m. Camí de ferradura desde Sant Hilari y carreteras desde Vich y estació de Banyá. Hotel Cambrinus. Centre de excursions al Montseny.

SECCIO D' ANUNCIIS

Gran éxit en moltíssimas families d' Espanya

La gran sopa **Purés** marca Baget-Reus

Recomanan son ús totas las eminencias métricas del món, per esser la mes agradable, econòmica, alimentícia y mes facil de digirir. Ab l' ús constant d' ellas se consegueix mes facilitat en la digestió, fomenta la bellesa física y presta al cos un marcat caracter de lleugeresa y galanura. Lo poder nutritiu necessita de una materia asoadada en los aliments y aquesta se troba en las sopas « de **PURÉS MARCA BAGET**, que mantenen nostres humors en un saludable estat d' alcolicitat que 'ns preserva del reumatisme, gota diabetis y demés dolencias originals.

Las clases, avuy posadas a la venta son: *Purè de pessols verts.* — *Purè de fabas.* — *Purè de lletias.* — *Purè de fasols.* — *Purè de flor de arroz.* — *Purè de flor de cibada.* — *Purè de flor de sigrons turrats de Font de Saucó y la gran «salsa universal».*

PREUS DE VENTA

Un paquet que val pel públich *un ral*, produeix de 7 a 9 plats de sopa. y un paquet doble, que val *dos rals*, produeix de 15 a 17 plats.

PUNTS DE VENTA EN AQUESTA CAPITAL

- Don Benet Massot. — Plassa del Marqués de Camps.
- » Ramón Lladó. — Carrer de Barcelona, núm. 7.
- » Antoni Guarmoner. — En Francisco, 4.
- » Llorens Massa. — Rambla
- » Emili Andrés. — Sta. Clara, 4.
- » Sebastiá Alsina. — Mercaders, 20.

Representant exclusiu en la Provincia:

RAMÓN GISPERT.—GERONA

Banch Vitalici de Espanya

LA PREVISION

BANCH VITALICI DE CATALUNYA

Companias de segurs sobre la vida reunidas
Carrer Ample 64, BARCELONA

CAPITAL SOCIAL **15 000.000** DE PESETAS.

Reservas en 31 Desembre de 1896 9.235,908 05 pts.

Capitals assegurats desde la fundació de las C.^{as} fins al 31 Dbre 1897. 203.-80,352'95 »

Pagat per sinistres, pólissas vensudas y altres comptes fins igual data. 13.382,881'61 »

Delegat general en la Proviucia

Joseph Coderch y Bacó

Agents en la Capital

Terribi Corominas — Vareis Boadas

DENTÍERIC ROCA

AL SALOL

El més higiènic y poderós antisèptic per evitar las caries y demés enfermetats de la boca.

Vi de Nou de Kola del Dr. Roca. — Tònic neurasténic, regulador del cor, excitant del sistema muscular y aliment d' ahorro.

Vi Iodo Tánic del Dr. Roca.

Vi Iodo Tánic Fosfatat del Dr. Roca. — De millors resultats que l' oli de fetge de bacallá, y de gran utilitat per combatre l' escrofulisme, afeccions del pit y reumatisme.

Tots los vins son a basse de Jerez y Málaga legítims

De venda a casa l' autor

LABORATORI Y FARMACIA DEL DR. ROCA
(antiga del Dr. Ameller)

Cort-Real, 4.—Girona

LOD GERONNÉS

PERIÒDICH PORTA-VEU

DEL «CENTRE CATALANISTA DE GERONA Y SA COMARCA»

Redacció y Administració: Rambla de la Llibertat 81

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Gerona...	1 pesseta trimestre	150 pesseta trimestre
Fora...	125 id.	Un número sol. 010 id.